

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุและผลกระทบของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาค่าครองชีพ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือสำหรับการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ คู่หย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ในช่วงปี พุทธศักราช 2525 จำนวน 1,417 ราย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ คู่หย่าร้างที่จดทะเบียนหย่าที่ว่าการอำเภอ และคู่หย่าร้างที่ฟ้องคดีเรื่องหย่าต่อศาล จำนวน 9 อำเภอ ได้แก่ อำเภอนครไทย อำเภอวังทอง อำเภอเมืองพิษณุโลก อำเภอพรหมพิราม อำเภอบางระกำ อำเภอเนินมะปราง อำเภอบางกระทุ่ม อำเภอชาติตระการและอำเภอวัดโบสถ์ จำนวน 302 ราย ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejeie and Morgan) แล้วทำการสุ่มโดยวิธีแบบกำหนดสัดส่วน (Quota Sampling) ตามอำเภอต่างๆ 9 อำเภอ สุ่มแบบง่ายเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างสำหรับการเก็บข้อมูลในแต่ละอำเภอ ปรากฏรายละเอียดจากนั้นจึงสุ่มหาจากกลุ่มตัวอย่างของแต่ละอำเภอเพื่อให้ได้จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละอำเภอ จากนั้นใช้วิธีการหาค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจากประชากรในแต่ละอำเภอโดยใช้ฐานจากการหาค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจากประชากรซึ่งมีค่าอยู่ที่ร้อยละ 21 ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของคู่มือร่างในจังหวัดพิษณุโลก
ประจำปี 2545 จำแนกตามอำเภอ

อำเภอ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
นครไทย	70	15
วังทอง	198	42
เมืองพิษณุโลก	713	150
พรหมพิราม	124	27
บางระกำ	139	30
เนินมะปราง	47	10
บางกระทุ่ม	48	11
ชาติตระการ	42	9
วัดโบสถ์	36	8
รวม	1,417	302

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple choice)

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับสาเหตุและผลกระทบของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ประกอบด้วย 3 ด้าน ปัจจัยของการหย่าร้าง ผลกระทบของการหย่าร้าง และความคิดเห็นต่อการมีชีวิตคู่ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) การกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินค่า ได้กำหนดดังนี้

5	หมายถึง	มีความสำคัญมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความสำคัญมาก
3	หมายถึง	มีความสำคัญปานกลาง
2	หมายถึง	มีความสำคัญน้อย
1	หมายถึง	มีความสำคัญน้อยที่สุด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารตำรารายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้รายละเอียดเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นสาเหตุการหย่าร้างในด้านสังคม
2. กำหนดขอบเขตในการสร้างเครื่องมือ ให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการวิจัย
3. ร่างแบบสอบถามตามขอบเขตที่กำหนดไว้ เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุง
4. นำแบบสอบถาม ปรับปรุง แก้ไขตามที่ประธานและคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เสนอแนะแล้วนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย
 - 4.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ ศิริพรไพบุสย์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสถิติ
 - 4.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผศ.ดร.พัชรินทร์ สิริสุนทร คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก ผู้ทรงคุณวุฒิด้านพัฒนาสังคม
 - 4.3 รองศาสตราจารย์กิติมา ศตะนาวัน อาจารย์พิเศษคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก ผู้ทรงคุณวุฒิด้านจิตวิทยา
 - 4.4 นายสุวัฒน์ พงษ์ทัตศิริกุล ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดพิษณุโลก ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมายครอบครัว
 - 4.5 ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภิญญา เวชยชัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสังคมสงเคราะห์
5. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองให้ (Try Out) กับประชากรจำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการคำนวณสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม = 0.87
6. จัดพิมพ์แบบสอบถามเป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อตรวจวิจัยต่อไป
7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้แล้ว เสนอคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อให้ความเห็นชอบ แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการเป็นลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ขอหนังสือจากสำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษาถึงนายอำเภอทั้ง 9 อำเภอในจังหวัดพิษณุโลก และผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดพิษณุโลกแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวเพื่อขออนุญาตบันทึกที่อยู่ของคู่หย่าร้างในช่วงปีพุทธศักราช 2545
2. นำแบบสอบถามไปสำรวจข้อมูลพร้อมรับกลับด้วยตนเอง
3. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
4. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับมา เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าความถี่ ร้อยละ
2. ปัจจัยที่เป็นสาเหตุและผลกระทบของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลกของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้านค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) เป็นรายข้อและรายด้านแล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ (ประครอง กรรณสูตร, 2538 : 77) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายถึง	มีความสำคัญระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายถึง	มีความสำคัญระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง	มีความสำคัญระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายถึง	มีความสำคัญระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายถึง	มีความสำคัญน้อยที่สุด

3. ปัจจัยที่เป็นสาเหตุและผลกระทบของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ตามตัวแปรเพศ และทดสอบความแตกต่างโดยใช้ t - test ส่วนตัวแปรอายุ การศึกษาและจำนวนบุตร ทดสอบความแตกต่างโดยใช้ F - test และทดสอบความแตกต่างรายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe'

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน
 - 1.1 ร้อยละ (Percentage)
 - 1.2 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean)
 - 1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. ทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t - test แบบ Independent, F- test และทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่วิธีการของ Scheffe'

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
Pibulsongkram Rajabhat University